

Strudse. Men der er sikkert adskillige andre Dyr, som ligeledes burde være undtagne. De Bestemmelser, her staaer, er vistnok meget gode, men jeg er bange for, at de ikke er udtømmende. Lad mig straks sige, at det forekommer mig rigtigt at forbyde Brugen af Hejrefjer, idet der her ikke er Tale om Affaldstjer, men en stor Mængde Hejrer slaas ihjel, ofte endog paa grusom Maade, for at skaffe Damerne denne Fjerprydelse, og det er selvfølgelig uberettiget. Jeg sympatiserer i høj Grad med Bestemmelsen i Amerika, hvor man ganske drakonisk siger, at den Slags Ting finder vi os ikke i.

I det hele og store ønsker jeg, at det foreliggende Lovforslag maa blive underkastet ikke alene en grundig, men ogsaa en velvillig Behandling, og det har skuffet mig noget, at man fra Landbopartiernes Side synes at stille sig overordentlig køligt overfor Lovforslaget. Ganske vist — jeg har sagt det før, men jeg ønsker at gentage det —, det overvejende, der kan gøres paa dette Omraade, maa ske ved aandelig Paavirkning, navnlig ved Opdragelsen af Børn, men det er ikke nok. Saadanne nyttige og gode Regler, hvoraf der i dette Lovforslag indeholdes adskillige, kunde særdeles godt trænge til en Gang at faa Lovbudets Kraft og Løvbudets Gyldighed. Jeg hilser derfor dette Udslag af socialdemokratisk Lovgivning med Glæde. Kunde vi endda komme saa vidt her i Landet, at Dyr havde det nogenlunde godt, havde vi naaet ikke saa lidt. At Kulturmennesker foreløbig skulde faa det godt her i Landet med den Grundlov, vi for Øjeblikket har Udsigt til, anser jeg for ganske udelukket.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Marott): Skønt der ikke er flere Realiteter at opholde mig ved, inden Forhandlingen slutter, kunde jeg dog ønske at gøre et Par Bemærkninger til den ærede sidste Taler (Schovelin). Det ærede Medlem var tilbøjelig til at prise Lovforslagets Indhold og ønskede det en lykkelig Vej igennem Tinget, men det ærede Medlem sagde et Par Ting, som jeg ønsker at protestere imod. Han sagde bl. a., at dette Lovforslag paa en behagelig Maade adskiller sig fra andre socialdemokratiske Lovforslag, men det er ikke Tilfældet. Vi har villet skabe et Værn for værgeløse Skabninger i vort Samfund; og det kan ikke være noget nyt, heller ikke for den ærede sidste Taler, at Socialdemokratiet altid har ønsket, at der blev draget Omsorg for alle lidende Skabninger, saavel Mennesker som Dyr.

Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i Anledning af en Beretning, som jeg havde citeret i min indledende Tale, fra en Ildebrand paa en af Kommunens Gaarde i Utterslev, ironiserede over „Social-Demokraten“ som historisk Kilde, vil jeg sige til denne Udtalelse af det ærede Medlem, at naar han angriber „Social-Demokraten“ som historisk Kilde, burde han samtidig oplyse, hvilken Fejl „Social-Demokraten“ her har begaaet, det glemte det ærede Medlem, og han har formodentlig altsaa ikke haft noget at udsætte paa selve Historien. Det var i Virkeligheden en rystende Skildring, som stod i „Social-Demokraten“, af Ildebranden paa den nævnte Gaard i Utterslev, hvor omtrent 200 Svin indebrændte, og hvor man fra Menneskenes, navnlig Autoriteternes, Side behandlede disse Dyr paa en forfærdelig Maade. Det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem fremhævede, at der over denne Beretning havde staaet disse Ord: Frygteligt Dyrplageri, det var nemlig et frygteligt Dyrplageri, som blev udvist ved denne Lejlighed. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man ikke alene ved Lovgivningen kan komme Dyrplageriet til Livs, men at man ogsaa og maaske først og fremmest ved Hjælp af Bladene o. s. v. bør søge paa alle mulige Maader at paavirke Befolkningen til at være god imod Dyr. Men denne Beretning i „Social-Demokraten“ var netop et Forsøg paa at virke for en bedre Behandling af Dyrene. Enhver, som læste den paagældende Artikel, maatte blive klar over, hvorledes man ikke burde behandle Dyr, og det forekommer mig, at den derved i høj Grad bidrog til at fremkalde en bedre Forstaaelse og bedre Følelse i saa Henseende. Jeg maa derfor sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at det Arbejde, som skal gøres udenfor Lovgivningsarbejdet, i mange Aar er blevet udført af den socialdemokratiske Presse, i dette Tilfælde af „Social-Demokraten“, og i mangfoldige andre Tilfælde af socialdemokratiske Blade Landet over. — Man skal jo ikke fremhæve sig selv, men jeg kan dog nævne, at det af mig redigerede Blad i Odense ved mangfoldige Lejligheder har holdt op for Læserne og Befolkningen, hvor forfærdeligt Dyr i mange Tilfælde behandles, og hvor nødvendigt det er at komme ind paa en bedre Fremgangsmaade i saa Henseende. Naar „Social-Demokraten“ paataler et saa frygteligt Dyrplageri som det, der fandt Sted i Utterslev, synes jeg derfor, det ikke er